

מישל למה הזכר דומה? למלך שהיתה לו אשה נאה, וכל שבוע ושבוע מזמן יום אחד להיות עמו, והמלך יש לו בנים נאים ואוהבם, ואמר להם: הואיל וכן היא, שמחו גם אפס ביום שמחתי, כי אני בשלכם אני משפטך, וגם אפס הדרו אותך. ומה הטעם זכור ושמור? זכור לזכר ושמור לכללה. ומה תיראו? שמרו עצמכם מן הרהור, כי מקדשי קודש הוא. למה? כי אני יי' בכל צד:

(ע"ב מההשומות).

ואת שבתותי תשמרו - זו שבת העילונה ושבת הפתחותה, שנזמננות את הנפש לאותנו הגוף מאותו הזוג העlian. ועל כן, ואת שבתותי תשמרו - שנים, והכל נרבק זה עם זה. אשרי

חלקים של ישראל.

דבר אחר ואת שבתותי תשמרו - להזuir את אותם שמותים לזוגם משפט לשבת, וחריב בארנו, כמו שבתווב, (ישעה נ) לסדרים אשר ישמרו את שבתותי. מי הם הסדרים? אלו אותם החברים שמספרים את עצם כל שאר הימים כדי לעסוק בתורה, והם מתחכים משפט לשבת. זהו שבתווב אשר ישמרו את שבתותי, כמו שנאמר בראשית ל' ואביו שמר את הדבר, ומושום לך - ואת שבתותי תשמרו. איש אמר ואביו תיראו - זה הגוף. ואת שבתותי תשמרו - זו הנפש. והכל נרבק זה עם זה. אשרי חלקים של ישראל.

ר' ע'א מהימנא

איש אמר ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו. מצוה זו שקולה זו זו. שקול בבוד אב ובם לבבוד השבת. לאב הקדים בבוד, וזהו שאמר הכתוב (מלכי) ואם אב אני איה כבודי ואם אדרונים אני איה מורה. כבודي

משל למה הזכר דומה, למלך ששהיה לו אשפה נאה, וכל שבוע ושבוע מזמן יום אחד להיות עמו. והמלך יש לו בנים נאים ואוהבם, ואמר להם הואיל וכן הוא, שמחו גם אפס ביום שמחתי, כי אני בשכלם אני משפטך, וגם אפס הדרו אותך. ומאי טעם זכור ושמור. זכור לזכר ושמור לכללה. ומאי טעם זכור ושמור עצמכם מן הרהור, כי מקדשי קודש הוא. למה? כי אני יי' בכל צד. (עד כאן מההשומות).

ואת שבתותי תשמרו. דא שבת עלאה ושבת תפאה, דאיןון מזמני לנפשא בההוא גופא, מההוא זוגא עלאה. ועל דא ואת שבתותי תשמרו, תרי וכלא אתדק דא ברא, זכאה חולקיהון דישראל.

דבר אחר ואת שבתותי תשמרו, לאזורה, לאינון דמחפן לזוגייהו משפט לשבת, והא אוקימנא, פמה דכתיב, (ישעה נ) לסדרים אשר ישמרו את שבתותי. מאן סדרים. אלין אינון חביריא דמסרין גרמייהו כל שאר יומין, בגין למלעי באורייתא. ואינון מחייב משפט לשבת. הדא הוא דכתיב אשר ישמרו את שבתותי, כמה דעת אמר (בראשית לו) ואביו שמר את שבתותי. ובгинן בך ואת שבתותי שמר את הדבר. ובгинן בך ואת שבתותי תשמרו. איש אמר ואביו תיראו, דא נפשא. וכלא אתדק דא ברא. זכאה חולקיהון דישראל.

ר' ע'א מהימנא

איש אמר ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו. פקודה דא, שקליל דא לדא. שקליל יקראי דאב ואם, ליקראי דשפט. לאבא אקדים בבוד, והאי יהו דאמיר קרא, (מלכי) בבוד, וזהו שאמר הכתוב (מלכי) ואם אב אני איה כבודי ואם אדרונים אני איה מורה. כבודי